

De kracht van gebed

Eenrichtingsverkeer?

Wat doen we als we bidden? Een kind kan het je vertellen: 'Bidden is praten met God'. Maar is dat inderdaad wat wij doen, als we bidden? Is ons bidden 'praten met God' of is het alleen maar 'eenrichtingsverkeer'?

In het paradijs was er een directe omgang tussen God en de eerste mensen. Zo had de Schepper het bedoeld. Door de zonde is de communicatie verstoord. Na het paradijs is het in het Oude Testament nogal *uitzonderlijk*, dat mensen heel direct Gods stem hoorden:

Noach (als enige van zijn generatie!); Abraham (die hoorde Gods stem soms eens in de 20 jaar!); Jakob; Mozes (nadat hij wel eerst 40 jaar (!) in de woestijn van Midjan schapen gehoed heeft); Jozua; Gideon; Samuël (*'Nu was in die dagen het woord des Heren schaars'* - d.w.z.: *God sprak wel, maar werd niet gehoord*) Elia, Elisa; en de schriftprofeten (verspreid over een periode van een aantal eeuwen).

Jezus is gekomen om de relatie met God te herstellen. In een relatie is uiteraard altijd sprake van communicatie. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat God niet, net als in de Bijbel, ook nu nog tot mensen wil spreken, maar misschien zitten wij op de verkeerde golflengte. God wil vertrouwelijke omgang (Psalm 25:14) met mensen. Jezus zegt: *'Mijn schapen horen naar mijn stem.'*

Gebedsverlegenheid

Er zijn oprechte gelovigen die echt niet weten wat ze moeten bidden. Dat is geen recent probleem, zo blijkt uit Rom. 8:26: *'De Geest helpt ons in onze zwakheid; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.'*

Door de Heilige Geest wil de Heer in ons wonen. Dichterbij kan niet.

Helpt bidden?

Veel mensen bidden wel, maar ze kunnen zich nauwelijks voorstellen, dat hun gebed verhoord wordt. Gebrek aan geloof maakt ons bidden krachteloos. Net als een man in het Evangelie, moeten we dan maar tot de Heer zeggen: *'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp.'*

'Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt' (Jak. 5:16). Jakobus vertelt, dat het drie jaar niet regende *op het gebed van Elia*. En *'Elia was slechts een mens als wij'*! Hoe komt het dan, dat er van *zijn* gebed dan zoveel kracht uit ging? Omdat hij volledig op God vertrouwde en volledig gehoorzaam was. Kan dat van ons ook gezegd worden?

Als wij Gods stem leren verstaan en daar aan gehoorzaam zijn; als wij willen leven in overeenstemming met Gods wil; als wij in alles op Hem vertrouwen, dan zal ook ons gebed zijn:

- dat wij allen ons afkeren van onze eigen wegen en ons leven helemaal aan God toewijden;
- dat allen die bij de gemeente behoren, jong en oud en alles daar tussenin, een vertrouwensrelatie met de Heer zouden hebben;
- dat van onze Gemeente een getuigenis uitgaat naar de omgeving;
- dat Jezus erkend wordt als Heer over ons land en over onze omgeving en ons volk voor Hem zal buigen

Gebed is een wapen

In *Efeziërs 6:10-20* wordt er van uit gegaan, dat 'geestelijke strijd' een gegeven is, een feit. Wie in Jezus geloven worden daar in betrokken, of we dat nu leuk vinden of niet. Dat kan niet op eigen kracht, daarom moeten we de wapenrusting van God aan doen.

De beschrijving van de geestelijke wapenrusting eindigt niet bij vers 17, ook het Gebed is een onderdeel van die wapenrusting. Door te volharden in het gebed, nemen wij deel aan Gods strijd tegen de boze machten die deze wereld in hun greep houden. En de Overwinning is nabij.

ds. Bas Urgert